

pågældende ejendom. Mandens virksomhedsordning opdeles, og en del heraf overtages af hustruen, jf. § 45.

Opgørelse af hustruens indtægt ved den pågældende halvdel af ejendommen bør i givet fald kunne opgøres som en lejeindtægt (forpagtningsafgift). Dertil kommer evt. arbejdsvederlag for arbejde udført af hustruen for boet.

Som det fremgår af ovennævnte eksempel, bør det overvejes, om det ikke vil være en administrativ forenkling, at boet i det mindste altid fuldt ud omfatter fællesejede virksomheder.

Så længe de nuværende sambeskatningsregler i kildeskattelovens § 25 A og § 26 A bevares under ægteskabet, bør dette også gælde under selve bobehandlingen.

§ 6. Boets skattepligt

Boets skattepligt afgøres bl.a. på baggrund af værdien af boets aktiver. Hvis aktivmassen (brutto) overstiger 1,3 mio. kr., er boet skattepligtigt. Aktiver, der indgår i boet, »kommer ud af boet« ved:

- salg til ikkearvinger
- acontoudlæg til arvinger
- udlæg i den endelige boopgørelse til arvinger.

Som loven er udformet, tyder det på, at aktiver, der sælges til *ikke* arvinger og evt. tillige ved acontoudlæg, ikke medregnes ved opgørelsen af boets aktiver, jf. § 6, stk. 1. Derimod vil selvfølgelig provenuet fra salget indgå ved opgørelse af aktivernes bruttoværdi og nettoværdi.

Eksempel

I et bo indgår en ejendom med en handelsværdi på 2 mio. kr. Ejendommen er belånt med 1,5 mio. kr. Der indgår ikke andre aktiver i boet. Hvis ejendommen sælges under bobehandlingen, vil alene nettoformuen indgå i formueopgørelsen efter § 6, og boet vil ikke være skattepligtigt.

Hvis ejendommen derimod udlægges til arvingerne i boopgørelsen, herunder evt. overtages af længstlevende ægtefælle som boslod, vil aktivmassen overstige 1,3 mio. kr., og boet vil blive skattepligtigt.

Hvis boet ikke umiddelbart er skattepligtigt, vil boet, således som forslaget er udformet, muligvis kunne blive skattepligtigt ved f.eks. at købe en ejendom til f.eks. 1,5 mio. kr., som

derefter udlægges til arvingerne i den endelige boopgørelse, og dermed overskrides beløbsgrænsen for aktivmassen og boet er skattepligtigt.

Skattepligtsbestemmelsen bør ikke på denne måde være afhængig af, hvordan udlæggene sker.

Hvis bruttoværdien af aktiverne selvstændigt skal have betydning, bør værdien fastlægges på et tidspunkt, hvor boet endnu ikke har disponeret. Dette kan ske på baggrund af en opgørelse på dødsdagen evt. foregående status.

Derimod vil man ikke i samme omfang kunne påvirke afgørelsen vedr. nettoformuegrænsen, idet det antages, at nettoværdien på skæringsdatoen også må omfatte acontoudlagt arv.

I den nuværende § 16, stk. 2, nr. 3, i kildeskatteloven opgøres nettoværdien som det beløb, der udlægges til arvingerne m.v., og dette omfatter klart såvel acontoudlæg som udlæg ved boopgørelsen.

Boets skattepligt bør principielt fastlægges tidligst muligt under bobehandlingen, idet en sen fastlæggelse af skattepligten vil indebære tilsvarende problem som omtalt i bemærkningerne i afsnit 3.1., højre spalte øverst side 33.

Det er korrekt, at ophævelse af formueskatte reglerne vil vanskeliggøre en opgørelse på basis af forholdene ved start af dødsboet, og det er også korrekt, at boet nok har en rimelig idé om, om man overskrider formuegrænsen eller ej, men under alle omstændigheder vil der være boer, hvor det først ved afviklingen af boet afklares, om boet er skattepligtigt eller ej. Dette gælder f.eks., hvor der i boet indgår f.eks. fast ejendom, aktier eller lignende aktiver, hvor værdiansættelsen kan være usikker, herunder om det er muligt at finde købere til aktiverne.

Afklaringen kan i visse tilfælde først afklares, efter at værdien er fastlagt ved en skifte retsvurdering af aktiverne.

§ 9, stk. 2. Straksfradrag i mellemprioden

Det burde i relation til § 9, stk. 2, præciseres, at der i mellempriodeopgørelsen kan foretages straksfradrag. De fleste mellemprioder, hvor det er relevant at foretage af- og nedskrivninger, vil dog typisk også være skattepligtige og dermed omfattet af § 23, dvs. at der kan beregnes straksfradrag.